

Justitsministeriets Børnelovudvalg har den samme vurdering, altså at et barn har ret til en far og en mor, og det begrundes på forskellige måder. De begrundes det med, som jeg var inde på før, at det er godt at have kontakflade til både en kvindelig og en mandlig part, som hver har sin rolle, som hver har sin personlighed, som hver har sine normer osv. De nævner også, at det er godt for et barn at kunne finde tilbage til sit genetiske ophav, og at vi efter deres vurdering har forpligtet os til at tilstræbe, at børnene får lovfæstet den ret i den lovgivning, vi skal stå for her i Folketinget.

Vi har hidtil her i Folketinget og vistnok i stor enighed tilstræbt, at et barn skal have klart at vide: Hvem er min far, og hvem er min mor? I Børnelovudvalgets betænkning lægges der op til, at vi skal forcere yderligere og anstrengte os for at gå i den retning, og det er der muligheder for med de genetiske teknikker.

Lovforslag er derfor ikke et spørgsmål om lægelig behandling eller ej. Det er faktisk et kulturrek, som jeg tidligere har sagt. Det er et kulturrek, fordi vi fjerner os fra den linje, vi hidtil har fulgt, og som der lægges op til at vi skal skærpe. Vi bevæger os i retning af at sige, at det er ikke vores anliggende, om et barn kan få hævdet sin ret til at have en far og en mor, og det er det, der er det alvorlige i denne sag.

Vi sender et signal ud til samfundet om, at det ikke er den hidtidige indstilling, Folketinget vil lægge til grund længere. Det er måske det første spæde skridt bort, vi tager her, og vi kommer til at tage flere, når vi skal tage stilling til den nye børnelov til efteråret, og det er det alvorlige. Vi tager et skridt af virkelig principiel karakter, og et skridt, der får konsekvenser – ikke alene for dem, der nu er omfattet af loven, men for de holdninger, vi har i samfundet til de ting, den opfattelse, der er af de forhold.

Vi har som lovgivere et særligt ansvar for at sende det signal, som vi herinde mener skal danne grundlag for disse anliggender i det videre arbejde; men det gør vi ikke, hvis vi vedtager dette lovforslag. Så gør vi det modsatte, og det er betænkeligt, og derfor bør lovforslaget afvises.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Af historiske årsager skal jeg bare sige, at hr. Hans Peter Baadsgaard fuldstændig har misforstået det her. De to ting har intet med hinanden at gøre. At man åbner en mulighed på netop

dette område har intet at gøre med, at man fortsat kan have den positive holdning, at i de tilfælde, hvor der er tale om både en mor og en far, skal det sikres, at barnet har ret til både sin mor og sin far. De to ting har intet med hinanden at gøre, og når hr. Hans Peter Baadsgaard så groft har misforstået, hvad det går ud på, forklarer det jo for en stor del de indlæg, hr. Hans Peter Baadsgaard har haft her fra talerstolen.

(Kort bemærkning).

Hans Peter Baadsgaard (S):

Jeg giver mig ikke ind på at karakterisere andre ordførere eller tales indlæg. Men nogen misforståelse vil jeg nu benægte der er tale om, og derfor vil jeg gerne spørge hr. Tom Behnke: Når hr. Tom Behnke mener, at vi i øvrigt i dette samfund, som vi hidtil har gjort, skal bestræbe os for at fastslå, hvem der er far, og hvem der er mor – det er jo det første, der normalt er det vanskelige i visse situationer – vil hr. Tom Behnke så fortsætte den linje og måske endda følge Børnelovudvalgets oplæg til at styrke bestræbelserne på det, men sådan at det bare ikke skal gælde i disse tilfælde? Skal jeg forstå det sådan? Så har vi da fået en klarhed frem, og så er der ikke tale om nogen misforståelser.

(Kort bemærkning).

Lise Hækkerup (S):

Det var hr. Hans Peter Baadsgaards udtryk »kulturrek«, som fik mig til at reagere.

Som en af dem, der er positive over for forslaget, vil jeg sige, at i mine øjne er der tale om, at bliver der ikke stemt for forslaget, opbygges der en kulturbarriere. Essensen i forslaget er jo netop, at man i øjeblikket formener en stor gruppe kvindelige medborgere adgang til noget, som ellers er selvfølgelig og naturligt for andre grupper.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Hr. Baadsgaard stillede et klart spørgsmål, og det klare svar er: Ja!

(Kort bemærkning).

Hans Peter Baadsgaard (S):

Så må der jo på en eller anden måde blive tale om en forskelsbehandling, men lad det nu ligge, til vi kommer til de sager.

Til fru Lise Hækkerup vil jeg godt sige, at jeg brugte måske et stærkt ord i denne sammen-